



Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

2. Bivium Domûs æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

CONSIDERATIO II.

Bivium Domûs æternitatis.

Est via, quæ videtur homini recta, & novissima ejus deducunt ad mortem.

Proverb. c. 14. 12.

4. Januarii.

I. **C**onsidera, & *Domum* æternitatis, & *viam* ad illam, & *viatorem*, duplicem esse. Primò quidem duplex est *Domus* & meta æternitatis: ad quam diu, noctûque properamus. Utraque est duratione similis; sed conditione longè diversa: una enim est domus luctûs, altera convivii: una est elevata supra mundum; altera depressa infra abyssum: una divini luminis splendore illustrata; altera horrore plena & obducta caligine: una in regno vitæ, repleta omni felicitate; altera miseris obruta, in mortis tyrannide: in una omnes consolationum æternarum torrente inebriantur; in altera cuncti perpetuis cruciantur incendiis, suppliciiisque horrendis torquentur. Ecce *Domus* gemina, ecce duplex meta, in

A 7

qua

14 *Domus eternitatis: Consideratio*
qua æternitas habitat, nunquam inde
egressura.

II. Duplex quoque est *Viator*: unus
est divinæ legis observator: alter ejusdem
prævaricator: unus sectator & imitator
Christi; alter assecla diaboli: unus secun-
dum morem cōmunem, legesque mundi
perverfas: alter secundum leges Christi
sanctas, vitam instituens: unus crucifi-
gans membra sua cum vitiis & concu-
piscentiis: alter iisdem frœna laxans
unus denique ob merita Christi & coo-
perationem suam prædestinatus, cum
Sanctis, ad gloriam: alter ob scelera sua
cum epulonibus, helluonibus, & leno-
nibus, reprobatus ad pœnam.

III. Qualis autem in hac vita, mi Le-
ctor, eris viator, talis in altera eris com-
prehensor vel habitator. Certo enim cer-
tiùs, aut hœdus eris aut agnus: aut piscis
malus foras mittendus; aut piscis bonus
in vasa colligendus: eris aut granum in
horreum recondendum; aut palea igni
inextinguibili comburenda; eris aut zi-
zania in fasciculos colligenda ad focum:
aut triticum ad metendum & colligen-
dum.

dum: eris aut arbor ad Austrum, aut ad aquilonem lapsa: aut lignum aridum, aut lignum viride; aut palmes præcisus, in ignem missus; aut permanens in vite, in perpetuo flore & vigore. Ah! qualis nam tu eris? Ignoras? Ex via, quam tenes, signa prognostica cape, de viatore & meta, de Domo & incola.

Actus fidei.

CRedo, Domine, cœlum; credo infernum! credo me ab horum alterutro infallibiliter expectari! ut enim fide certum est, esse cœlum, esse infernum, esse Deum; ita quoque fide certum est: mihi, aut beatitudinem æternam in paradiso, aut damnationem perpetuam, in ergastulo tartareo, obventuram: neque enim datur medium. Et quia futuram Domum meam ignoro; totus tremo & cohorresco. Fac, Domine, ut sim Viator pius & prudens, legis tuæ exactus observator, non prævaricator; Viator carnem crucifigens cum vitiis; non frœna laxans pravis concupiscentiis: atque ita velut triticum electum, in Domum æternitatis bea-

16 *Domus aternitatis: Consideratio*
tæ invehar: quia Si commortui sumus,
convivemus. 2. Tim. c. 2. 11.

5. Januarii.

I. Sicut duplex meta; duplèxque datu
viator; ita pariter & *via ad æterni*
tatis Domum, est duplex. Herculi id a
tatis agenti, quando de tota vita, delibe
ratio sumenda est; multùmque dubitan
ti, cuinam vitæ generi sese accommoda
ret; adstitisse narrant duas matronas, vi
tutem scilicet & voluptatem, hanc com
ptam nitido, hilarique vultu; at subtr
stem illam, & sordido habitu: Cùmque
jocos illa & delicias, omnemque bono
rum affluentiam, si se præligeret, polli
ceretur; hæc verò famem & sitim; æstus
ac frigora & quidquid triste ac durum
excogitari posset; sed horum tandem
gloriam & felicitatem, finem esse futu
rum: altiore ipse salubriorèque usus con
silio, rejectâ voluptate, virtutis viam, li
cet duriozem, asperiorèmque est secu
tus. Cognatus L. 2. narrat.

II. Hæc sive fabula, sive emblemata,
sive apologus; veritatem in se latentem

tibi

tibi ob oculos ponit. Quemadmodum enim Herculi duplex via ostensa fuit atque alterutra ex iis eligenda proposita, & quidem asperior, si gloriã, felicitatẽque desideraret. Ita & tibi & cuivis homini, via duplex proponitur, in oppositos e diametro, se flectens terminos. Ut enim via tendens ad septentrionem, non perducit ad austrum; ita via pergens ad orientem, ad cœlestem patriam non dirigit: & quidem, quo magis de via, ad sinistram progredieris; eò magis à meta ac termino viæ, ad dexteram, elongaris; & vice versa. Quanta igitur in electione viæ, opus est cautela atque prudentia?

III. Examina pròinde, quodnam sit duplicis hujus viæ discrimen: ne in electione, errorem committas irreparabilem. Una est via recta, ducens ad sidera sursum; altera obliqua, & amfractuosa, seducens ad Tartara deorsum; una sepitur spinis; rosas altera sternitur: una est vitii & voluptatis, amœna carni & sensibus, altera est virtutis, dura & aspera hominibus sensualibus; una mandatorum Dei, altera peccatorum: una justitiæ, altera

18 *Domus aternitatis: Consideratio*
tera iniquitatis: una veritatis, altera me-
dicii: una temperantiæ, sobrietatis
castitatis; altera gulæ, ebrietatis, & li-
clinis: una denique vitæ perpetuæ; alte-
mortis sempiternæ. O quanta viæ hujus
geminæ distantia!

Admonitio.

Ecce do coram vobis, viam vitæ & mor-
tis. Jerem. c. 21. Ecce, pater
tibi viam cœli & inferni; si per hanc
cesseris, in latrones stygios incidēs, à quibus
vitâ & bonis omnibus spoliatus,
carcerem avernalem detruderis: sin autem
per illam iveris; per manus SS. An-
gelorum super astra exaltaberis. Vide
Viator, quid agas: quid eligas decerne
velut olim Hercules, stas in bivio, virtutis
& vitii: inter duas metas aut domo
inter duas abyssos consistis medius:
met miles in bivio, ne declinet ad hoste
mercator in bivio, ad prædones; nauta
ad scopulos: & tu omnem sollicitudinem
& curam, in bivio aternitatis, depones
Hic semel errasse, aternum errasse; semel
periisse, aternum periisse est.

6. Januarii.

I. **B**ene igitur perpendendum cuilibet Christiano est, ac norandum: viam in domum æternitatis semel duntaxat absolvi; nemini enim à meta, ad carceres redire datur: nemini errore commisso, viam eandem relegere, ac remetiri conceditur. *Ecce, ait Job, c. 16. 23. breves anni transeunt, & semitam, per quam non revertar, ambulo.* Hæc via, hæc semita, vita humana est, quæ semel tantum decurritur: felix, qui datis in ea occasionibus, cœlestes thesauros acquirendi, uti novit: infelix qui negligit. Quia redire, damnûmque compensare, in æternum, non licebit.

II. Cogita, certumque habe; neminem damnatorum fore, si Divina Bonitas eum ab orco liberaret, viamque vitæ denuò auspicari indulgeret; qui non tempus nobile, quàm fructuosissimè collocaret. O quantâ curâ, quanto studio, quantâ sollicitudine advigilaret, ne vel momentum, absque emolumento elaberetur? quàm austeram ageret pœnitentiam? quàm

20 *Domus aternitatis: Consideratio*
quàm rigidam institueret vitam? quibus
precibus, jejuniis, eleemosynis numen su-
premi sibi placaret? quàm heroicè
omnigenæ virtutis actus exerceret? Vi-
rùm serò sapiunt Phryges; actum est,
æternam gratiam hanc, damnatorum
nemo consequetur: *Semitam, per quam*
non revertar, ambulo. l. c. Laborandum
igitur nunc est strenuè, ne absque fructu
breves anni nostri transeant.

III. Elapso vitæ & viæ cursu, nulli
mortalium conceditur, ullum opus mi-
ratorum, pro gloria Dei & animæ suæ salu-
tate, amplius peragere: *Tempus enim*
erit amplius. Unde rectè Job ait: *Non*
revertetur oculus meus ut videat bona
77. Ad videndum bona, exponit S. Gre-
gorius, *extincti oculus non revertitur; qui*
ad exhibenda recta opera, carne exuta
nima, non recurrit. L. 8. Moral. c. 12. *Non*
revertetur oculus meus, ut videat bona
temporalia, quæ reliquit: nec ut videat
amicos & cognatos, quos deseruit: nec ut
videat & exerceat opera bona, quæ ne-
gligit. *Ergo dum tempus habes, opera*
bonum.

Petitio

Petitio.

O Domine! qui pravenisti me, antequam nascerer, preparans mihi semitas, quibus incederem, & venirem ad gloriam Domus tua. S. Aug. Solil. c. 26. Metamque beatitudinis æternæ attingerem: vide, obsecro, num in semitis hisce ambulem: & siquidem ambulo; iter promove, atque ad omne bonum me impelle: sin aberro, errantem corrige; ne errorem committam, quem tota emendare nequeat æternitas. *Est enim via, qua videtur homini recta, novissima autem ejus deducunt ad mortem.* Proverb. c. 14. 12.

CONSIDERATIO III.

Spatiosa via Domus damnatæ æternitatis.

Spatiosa via est, qua ducit ad perditionem.

Matth. c. 7. 13.

7. Januarii.

HUc adeste, peccatores presumptuosi, qui per viam, licet lubricam, licet cæno peccatorum refertam, vos nullo negotio confiditis perventuros

ad